

[Bundvad.]

Iøvrigt vil den ganske almindelige privatpensionist med en årlig pension på 5 000—6 000 kr. hurtigt opdage, at den nye ordning er til stor fordel netop for ham. I det hele vil jeg gerne fremhæve, at den nye ordning giver langt større muligheder for at lave overbygninger på folkepensionen end de nugældende regler, og jeg vil opfordre enkeltpersoner og organisationer til at være opmærksomme på disse muligheder. Det fremmer den enkeltes interesser, og det fremmer den opsparing, som alle må være interesseret i.

Hvad tjenestemændene angår, havde vi ønsket at holde dem udenfor ordningen og derefter lade lønningskommissionen finde frem til den tilpasning, som alle mener er nødvendig. Vi er nu havnet i en mellem-løsning, hvorefter tjenestemændene ikke får del i folkepensionens mindstebeløb, mens de skal betale bidrag som andre borgere. Det må herefter være kommissionens opgave at finde frem til den placering, tjenestemændene skal have i forhold til folkepensionsordningen. Jeg tror, at denne ordning er rigtig, og lad mig føje til: jeg tror ikke, at nogen tjenestemand har noget som helst imod, at andre end de selv får rimelige kår på deres gamle dage. Nu gælder det om at tilpasse de to ordninger på fornuftig måde til hinanden. Ingen kan være tjent med, at der opstår et modsætningsforhold mellem tjenestemænd og andre. Det herskende spændingsforhold, som alle ved eksisterer, bør derfor søges udløst til gensidig glæde og i gensidig forståelse.

Må jeg så omtale et andet forhold. Jeg har mødt den opfattelse, at rådighedsbeløbet falder væk ved den nye ordning. Dette er forkert. Samme beløb i kroner og øre vil være til rådighed. Det samme gælder de tillæg, som beror på individuel bedømmelse. Heri er intet ændret.

Fra socialdemokratiets side har vi under de sidste forhandlinger søgt at få hustrutillægget sat i vejret, idet vi er klar over, at der i hjem, hvor hustruen er yngre og derfor ikke kan få folkepension, kan opstå store vanskeligheder. Vi har imidlertid ikke kunnet trænge igennem med vore synspunkter, så det spørgsmål står på vor ønskeseddel.

Som jeg tidligere har sagt, vil jeg ikke omtale enkeltheder. Derfor skal jeg heller ikke dvæle ved de enkelte satser. Dem kan man vurdere forskelligt, men det vil være rigtigt at gøre opmærksom på, at folkepensionen medfører en samlet forbedring for vore gamle på 200 mill. kr. pr. år. Invaliderne vil få ca. 25 mill. kr. mere pr. år og enkerne 4—5 mill. kr. mere. Dette er tal, man kan tage og føle på, uden omsvøb og dikkedarer. Så meget bedre er den nye ordning i forhold til den nugældende. Disse penge skal skaffes ved et pensionsbidrag på 1 pct. af indtægten efter en række fradrag, og resten skal skaffes ved besparelser på statens budget. Jeg er klar over, at vi opfatter begrebet besparelser højst forskelligt, og at hvert parti vil møde med sin egen spareplan, men det ændrer ikke den kendsgerning, at partierne er enige om, at pengene til folkepensionen skal skaffes.

Må jeg herefter sammenfatte:

Et kompromis indeholder aldrig det, et enkelt parti ønsker, således heller ikke i dette tilfælde. Men vi kan give det resultat, der nu foreligger; vor fulde tilslutning.

Forslaget om en folkepension indeholder forbedringer for de nuværende gamle og invaliderne.

Fradragsreglerne er lempet, så der er plads for større fortjeneste og opsparing.

Zoneudligningen mellem landsdelene har gjort et godt skridt i den rigtige retning. Medens forholdet var 100 : 84 : 78, bliver det fremtidigt 100 : 95 : 87.

Folkepensionen bliver nu slået fast som et princip ved det nye mindstebeløb og bliver reguleret efter regler i overensstemmelse med socialdemokratiets forslag fra 1952.

Invaliderne får samme tillæg som folkepensionisterne, og invalidetillægget bliver derudover forhøjet med 15 kr. pr. måned. Videre vil invalidernes særlige problemer blive taget op til behandling i en kommission.

Enlige mødres kår bliver forbedret, og der er givet løfte om nedsættelse af et udvalg til at arbejde med de problemer, som en egentlig enkepensionsordning indeholder.

Det grundlag, vi hermed etablerer, er det muligt at bygge videre på, når samfundets økonomi tillader det, og det kan